

Op de koffie bij...

Mevrouw Vink

(76 jaar)

Mevrouw Vink schakelde een aantal jaar geleden hulp in van ATA en is nog steeds elke dag dankbaar dat zij en haar man nog leven. Toen ze Ans, onze adviseur Persoonlijke Veiligheid, ontmoette tijdens een voorlichtingsbijeenkomst nodigde ze ons uit voor een kop koffie bij haar thuis.

Mevrouw Vink geniet dagelijks van haar orchideeën. Heeft er vele gekweekt en verpot. "Dat ik hier zo van kan genieten, heb ik mede aan ATA te danken. ATA heeft mijn leven gered." Ze steekt gelijk van wal: "Toen we hier kwamen wonen, was het huis een soort aanleunwoning. Er zaten in deze woningen alarmapparaten die ooit standaard bij de aanleunwoning hoorden. Omdat deze apparatuur verouderd was, werd deze weggehaald. Toen realiseerde ik me dat ik het wel prettig zou vinden om een persoonsalarm te hebben. Mijn burens en vrienden vonden het overdreven dat we personenalarmering wilden aanschaffen, omdat we met zijn

tweeën woonden en allebei nog gezond waren. Maar ik vond het een geruststellend idee en nam contact op met ATA om het aan te vragen. Op 1 januari 2011 werd het alarm aangesloten."

Een week na aansluiting redde dit ons leven

"Een week later, op 8 januari, zat ik met mijn man een geschiedenisfilm te kijken. Ik voelde me licht in mijn hoofd en wilde daarom even op bed gaan liggen. Eenmaal op bed werd ik draaierig en riep mijn man om hulp. Ik vroeg hem: "Ik krijg toch geen hersenbloeding?" Een maand daarvoor was ik namelijk bij de dokter geweest vanwege hoge bloeddruk.

Dus haalde mijn man de bloeddrukmeter en zette deze op mijn arm. Op dat moment begon hij ineens te schudden en viel neer op de grond. Ik dacht dat hij zo geschrokken was van mijn situatie dat hij een hartinfarct kreeg. Ik wilde hulp inschakelen, maar was niet meer in staat om te bellen. Gelukkig kon ik nog wel op de alarmknop drukken. Ik kreeg contact met de zorgcentrale van Stichting ATA en vertelde die dame een onsamenhangend verhaal.

De zorgcentralist handelde heel adequaat. ATA schakelde de brandweer en ambulance in, die ons leven hebben gered. Dat iedereen precies wist hoe te handelen en ik net die personenalarmering had aangeschaft was ongelooflijk."

Een engeltje op mijn schouder

"Wij hadden net een nieuwe ketel aangeschaft, daarom geloofde ik eerst niet dat er sprake was van koolmonoxidevergiftiging, maar die nieuwe ketel bleek juist de oorzaak te zijn. Gelukkig heb ik de aanschaf van dat alarm toen doorgezet. Ik dank God elke dag dat ik nog leef. Ik heb echt een engeltje op mijn schouder."

